

Vlastní životopis

I. HEJDÁNEK LADISLAV, filosof, filosofický esejista a publicista

10. 5. 1927, Praha

II. Syn úředníka (pův. obchod. příručího), maturoval 1946 na reál. gymnáziu, 4 semestry na Přírodověd. fakultě UK, přešel na Filosofickou fakultu UK, kde promoval 1952 (PhDr.). Zaměstnán zprvu jako pomocný dělník, kopáč a betonář (1953), po návratu z voj.sloužby jako dokumentátor a knihovník (1956–1968), odborný a vědecký pracovník Filosofického ústavu ČSAV (1968–1971), noční vrátný (1971–75) a nakonec jako topič (1975–dodnes). 1946 byl v Anglii a krátce ve Francii, 1947 v Belgii. Jednota filosofická (od 1946 do zrušení)

III. Převážně časopisecké nebo sborníkové studie, recenze, kritiky, polemiky, tématicky značně pestré. Často se vrací v různých souvislostech k otázkám povahy uměleckého díla, tvorby a a tvůrce, umění vůbec. (Jako nemarxista) pronikal se svými texty dost pomalu; zpočátku byl odkázán jen na Křesťanskou revui, později tiskly jeho recenze a studie hlavně literární časopisy jako Plamen, Slovenské pohádky, Tvář, Mladá tvorba aj., ale také Vesmír. Úzce spolupracoval s kruhem Tváře, po zastavení časopisu přispíval do sborníků Podoby a pak znovu do obnovené Tváře, v níž se stal členem redakční rady. V téže době se stal také členem redakční rady nakl. Horizont a členem redakční rady knihovny „Váhy“ (Mladá fronta) a „Malé moderní encyklopedie“ (Horizont). Několik let byl členem redakční rady Křesťanské revue. Řada jeho textů nesměla být otištěna (některé vyšly v letech 1968–69).

IV. Knižní publikace (samostatné) nemá. V roce 1969 připravil do tisku soubor studií „Moderní člověk a víra“; řadu textů má v rukopise – zařadil do dalších souborů.

(Event.: Dopisy příteli, samizd. edice, 1977 xx)

Ladislav Hejdánek

nar. 10.5.1927 v Praze

8 tříd reálného gymnázia na Vinohradech zakončeno maturitou (1946)

4 semestry Přírodovědecká fakulty UK (obor: matematika a filosofie přírodních věd)

8 semestrů Filosofické fakulty UK (obor: filosofie a socialogie) promován v prosinci 1952 (téma dissertace: Pojetí pravdy a některé jeho ontologické předpoklady – u prof. dr. J. B. Kozáka)

(v zimě 1949)50 onemocněl encefalitidou, téměř na dva roky vyřazen ze studia)

Po skončení studií několik měsíců bez zaměstnání (zlý posudek z fakulty, vypracovaný výborem SČM); v dubnu nebo v květnu nastoupil u n. p. Stavobet v Jinonicích jako pomocný dělník (kopáč, betonář). V listopadu téhož roku (1953) nastoupil na dva roky vojenskou prezenční službu (předtím se v červenci 53 oženil). Po návratu z vojny opět několik měsíců bez práce (žena s dítětem doma, dělal překlady, korektury apod.). V půli února 1956 nastoupil jako pracovník v dokumentaci v Ústavu epidemiologie a mikrobiologie v Praze, kde pracoval přes

12 roků. Po 8 funkčních obdobích (a část devátého) pracoval jako člen ZV ROH ve funkcích jednatele, předsedy a kulturního referenta.

V tomto období publikoval řadu článků, recenzí atd. v časopisech jako Křesťanská revue, Kostnické jiskry, Vesmír, Plamen, Tvář, Slovenské pohľady, Mladá tvorba, Literární noviny aj., vesměs filosofického zaměření; po zastavení Tváře ještě dvě studie ve sbornících Podoby. Řada veřejných přednášek, vedle neveřejných. Od r. 1962 ve vedení Ekumenického semináře v Jirchářích.

V polovině r. 1968 přechází do Filosofického ústavu ČSAV na jedno ze svou nově zřízených systemizovaných míst pro nemarxisty a je zařazen do oddělení dialektického materialismu zprvu jako odborný, potom jako vědecký, nakonec zase jako odborný pracovník; konečně na počátku roku 1971 je spolu s mnoha dalšími propuštěn z důvodů reorganizace. V letech 1968–69 hodně publikuje, stává se zakládajícím členem Společnosti pro lidská práva a členem jejího ústředního výboru, jednatelem přípravného výboru Ekumenického hnutí inteligence a studentstva, členem ediční rady edice Váhy v Mladé frontě a členem ediční rady nakladatelství Horizont a zvláště edice Malá moderní encyklopedie, atd.

Po odchodu z Filosofického ústavu pracuje jako noční vrátný v Památníku národního písemnictví, ale téhož roku (1971) je zatčen a po několika měsících vyšetřovací vazby odsouzen pro věc, kterou nespáchal a která – kdyby ji spáchal – nebyla v žádném rozporu se zákonem (údajné pobuřování – § 100 tr.z.) na 9 měsíců; zbytek trestu je mu však v důsledku amnestie prominut (podmíněně na dva roky). Vrací se do Památníku, ale s příchodem nového ředitele končí i tato práce. Přechází do np. Stavby silnic a železnic, zprvu jako vrátný a hlídač, potom na ředitelství jako topič, odkud však po podepsání Charty 77 musí znovu odejít. Může však zůstat v rámci podniku, takže od té doby pracuje v malé kotelně odloučeného pracoviště jednoho ze závodů.

V roce 1970, vyzván dvěma profesory Komenského bohoslovecké fakulty, podal habilitační práci „Filosofie a víra“ s podtitulem „Příspěvek k otázce možnosti a legitimacy filosofické reflexe víry jako alternativy reflexe theologické“. Habilitační řízení však v důsledku personálních změn na fakultě a zejména na ministerstvu nebylo vůbec zahájeno (údajně).

Má 4 dcery (s manželkou Hedvikou).

Erudicí i povoláním je filosofem, i když jako filosof byl zaměstnán méně než tři roky. Původní zájem o matematickou logiku se přesunul na noetiku a zejména ontologii; za své hlavní filosofické učitele považuje Masaryka, Rádlu, Kozáka a Patočku. Je křesťansky orientován, ale dělá ostrý rozdíl mezi křesťanstvím a religiozitou; usiluje o nenáboženskou interpretaci ústředního poselství židovsko-křesťanské tradice. Jedním z jeho hlavních témat je otázka možnosti nepředmětného myšlení pro rozpadu metafyziky; z toho důvodu se v četných studiích zabývá povahou umění, jehož úpadkové formy srovnává s úpadkovými podobami myšlení apod.